

## Tâm Sự Buồn Vui - Ngày 12/12/2024

(Phản trả lời của tui, sẽ được post cuối bài).

**NGƯỜI GỬI: Mr.D**

Kính chào thầy,

Đây là lần đầu tiên em viết trên tsbv, và em muốn viết bài này như một bài tâm sự. Bởi vậy nên nó sẽ rất dài và em hi vọng thầy sẽ dành ít thời gian đọc nó, bởi vì em đã ấp ủ cảm xúc để viết cũng vài tháng rồi ạ.

Em hiện đang là du học sinh ngành IT ở đức và hiện em mới chỉ đang ở học kì thứ hai của mình. Em biết được những kênh của thầy (tkcx, bài học tâm huyết) từ lúc em sang đức và phải sống cô đơn. Thực sự suốt hơn một năm qua, nhờ có thầy mà cuộc sống của em đỡ cô đơn hẳn: em nghe tkcx cũng như là tskd mọi lúc em rảnh và trước khi đi ngủ (đúng là giọng thầy ở những bài tkcx nghe dễ ngủ thiệt haha) Em thực sự cảm ơn thầy vì điều đó. Nhưng lý do em viết bài này thực chất là ở chỗ: em thấy mindset của mình thay đổi hẳn vì những tư tưởng của thầy.

Cụ thể là trong gần 1 năm nay, em đã sống rất khác ngày trước, rất khác những gì mà bạn bè đồng trang lứa đang sống: em ngủ lúc tầm 9h và dậy vào 4-5h sáng. Trong ngày em tập trung học, em học cả trên trường và tự mò thêm về AI cho vui. Ngoài ra em còn thường xuyên đi bộ và tập thể dục. Em duy trì được lối sống này là vì luôn ám ảnh 2 bài của thầy, 2 bài mà đã thực sự giúp em luôn tỉnh thức: tập 173 (“ngày vui quyết định ngày buồn”) và 108 (“quy tắc điều thuốc”). Em thực sự yêu thích và nể cách mà thầy diễn giải một nguyên tắc mà ai cũng biết, nhưng theo một cách mà có lẽ nó đánh động vào nhận thức hơn rất nhiều. Ví dụ như ai cũng biết nếu hiện tại sống không để ý sức khỏe thì sau sẽ chịu hậu quả, và trước đây em cũng biết như vậy nhưng em không tỉnh thức lắm. Nhưng mà khi nghe về “ngày vui quyết định ngày buồn”, em thấy mình như được tỉnh thức hẳn, và điều này cũng áp dụng với những nguyên lý khác mà thầy đã kể trong các tập tskd cũng như tkcx. Thực sự, thực sự em chỉ muốn cảm ơn thầy, em biết thầy sẽ nghĩ thầy không nhận lời cảm ơn này. Nhưng em nghĩ nếu em được nuôi dạy trong một môi trường không có những lý tưởng đó nhưng đột nhiên em thay đổi sau khi nghe những tập của thầy, thì thực sự thầy đã giúp em rất nhiều. Em biết ơn những gì thầy đang làm nhiều lắm!

Đoạn tiếp theo em xin kể về “vấn đề” em đang gặp phải, em để trong ngoặc vì em không biết đó có phải vấn đề hay không. Ở một nơi mà em chỉ sống một mình, em thỏa sức thiết kế một ngày của mình theo ý thích: và em đã luôn sống và dành hầu hết thời gian để phát triển bản thân: học và tập thể dục. Em dành cực kì ít thời gian hang out với bạn bè và đi du lịch (em chưa đi đâu ngoài đức dù ở đây rất dễ sang các nước khác và em đã ở đây 1 năm rồi).

Lý do là em thấy những việc đó (ngay cả đi với bạn bè) không vui và em ưu tiên việc cày cuốc hơn. Và tất nhiên, những thành quả em nhận là rất nhiều: em là sinh viên điểm cao top 5-10% của ngành của học kì rồi ( 1 kì của em dài 5 tháng nên em thấy học cũng thốn và như vậy đã là thành tích cao ạ ). Ngoài ra trong lúc học em còn làm thêm tutor tiếng đức và cả đạt được 1 cái certi cùi cùi về AI. Nói chung là những vất vả em đã phải trải qua và em đã nhận được thành quả cực kì xứng đáng và em rất vui vì điều đó.

Nhưng mà những lúc phải phấn đấu để đi tiếp, em thấy nó thực sự vất vả thầy ạ. Em sống như cái máy và chỉ cày và cày. (À thực ra em vẫn có bạn và em có giữ mối quan hệ bằng cách giúp đỡ trong học tập, em chỉ không đi chơi thôi. Em không phải kiểu tự kỉ xong đóng mình vào cái lồng không quan hệ với ai ạ). Không những vậy, khi nhận ra mình đang sống qua khác số đông đồng trang lứa, thì tuy là tự hài thì có tự hào, nhưng em cũng cô độc thầy ạ, em không có ai để kể về những cố gắng hay vất vả của mình khi cô đơn. (Những lúc thấy cô độc em chỉ có thể nghe lại bài 316 và hi vọng mình sẽ nỗ lực đến một lúc mình gặp được những người giống mình trong cùng môi trường)

Hiện tại khi sống như vậy thì em thấy rất vất vả, nhưng không hẳn là kiệt sức vì em theo dõi sức khỏe mình rất kĩ. Em không biết có phải em đang sống quá khó khăn hay không? Liệu em có đang sống sai cái gì mà em không biết không? Em cũng nghĩ rất nhiều và cẩn thận suy xét thì em thấy mình cũng lo cho sức khỏe, còn quan hệ bạn bè thì nếu thấy không vui thì không đi chơi thôi nên em không nghĩ em sai ở khoản này lắm. Liệu cảm giác thấy rất vất vả là do chặng đường này nó phải như vậy ạ? Nếu thầy confirm giúp em được thì em sẽ sẵn lòng đi tiếp, và em hiểu mình sẽ phải đi rất dài nữa.

Đoạn tâm sự của em đến đây là hết ạ. Em xin lỗi vì câu văn em lủng củng không liên kết lắm. Và em cũng sẵn lòng nếu thầy không trả lời lại bài này để dành cho những người cần giúp đỡ hơn ạ. Nếu vậy em sẽ tự hiểu là em nên sống như thế này tiếp. Còn nếu thầy thấy vấn đề gì mà do em trong vòng xoáy trong cuộc không nhận ra thì em sẽ rất vui nếu thầy phản hồi ạ. Một lần nữa em xin cảm ơn thầy rất nhiều. Em chúc thầy nhiều sức khỏe và hạnh phúc.

#### **TRẢ LỜI:**

1/ <https://www.tsbv.love> (chọn tập ngày **12/12/2024**) - Đây là link nghe tất cả các tập.

2/ Link buzzsprout ở đây nhe.

<https://www.buzzsprout.com/1891921/episodes/16266231>

Nếu bấm link bị lỗi, vui lòng gõ trực tiếp trang web **tsbv.love** trên trình duyệt web

Lưu ý: Mọi comment châm biếm và mỉa mai sẽ bị block.